



Asociația umanitară "Fantul Stefan"

"Doamne, da-mi... seninătatea de a accepta ceea ce nu pot schimba, curajul de a schimba ceea ce îmi stă în putere să schimb și înțelepciunea de a face diferența între ele."

Reinhold Niebuhr

Codul IBAN: RO08BRDE441SV44562254410  
BRD, sucursala Marie Curie  
CIF: 27914590  
Persoana de contact: Ina Preda  
Telefon: 0722.49.62.39 / 0748.82.53.02  
Adresa de corespondență: Calea Serban Voda nr. 282, bl. 3B, sc. B, ap. 64  
Web: [www.asociatiasfantulstefan.ro](http://www.asociatiasfantulstefan.ro)  
E-Mail: [ina.preda@asociatiasfantulstefan.ro](mailto:ina.preda@asociatiasfantulstefan.ro)



În momentul în care mi s-a confirmat de către medici că este ceva în neregulă cu Alexandru, nu aș fi putut să îmi imaginez că poate fi ceva bun în toată povestea asta. Ca orice părinte, am întâmpinat venirea lui pe lume cu bucurie și am proiectat asupra lui așteptările și speranțele mele de a avea un copil care nu putea să fie altfel decât perfect. Când am sosit cu el de la spital, îmi imaginam că singurele neplăceri vor fi colicile obișnuite; în timp, pe măsură ce observam faptul că progresele sale sunt mai mici decât ale altor copii de vârstă lui, spaima a început să pună stăpânire pe mine, totul culminând cu aflarea vestii că Alexandru va fi un copil "special".



A urmat o perioadă destul de lungă în care m-am zbatut între sentimentul că mi s-a făcut o nedreptate, apoi am început să mă culpabilizez și să caut motive pentru care a fost posibil să se întâmple așa ceva, teama pentru viitorul său și al nostru ca familie mă paraliza. Abia în momentul în care am reușit să accept diagnosticul lui, am început să ies din cosmarul care mă copleșise. În prezent cred că și eu și Alexandru facem recuperare și evoluăm în paralel: eu învăț să îmi vindec sufletul și mintea de trauma prin care am trecut ca să pot face tot ceea ce este mai bun pentru Alexandru și pentru familia mea, iar el învață să facă ceea ce un copil obișnuit face de la sine. Handicapul lui Alexandru este în continuare o încercare foarte grea pentru mine și pentru familia mea, dar m-a forțat și să mă autoeduc. Programul său de recuperare m-a obligat să fiu organizată, trebuie să îmi găsesc mereu resurse de creativitate pentru a-l stimula și pentru a face plăcută orice activitate de învățare, încerc să mă informez în legătură cu orice terapie

care l-ar putea ajuta, mă străduiesc să îmi cultiv răbdarea greu pusă la încercare. Faptul că am trecut printr-un asemenea soc cred că m-a ajutat să evoluez ca om. Am fost nevoită să renunț la orgoliul de a avea un copil perfect, să învăț să fiu înțelegătoare față de cei care din nepricepere stăruiesc cu privirea asupra lui Alexandru, durerea m-a sensibilizat și m-a făcut să fiu mai compasivă față de toți care trec

prin momente grele. In timp, toate sentimentele de negare a handicapului lui Alexandru , de culpa, de revolta, de frustrare, de disperare s-au sedimentat si, in prezent, in ciuda greutatilor de zi cu zi, ma bucur de progresele lui Alexandru si incerc sa aiba o viata de familie fireasca.